

Кривавий дух

Віталій Гречка

Серед земель де йшла війна
Кривавий дух висів,
Була розламана "стіна",
Чи щось не в межах слів.

Тривожний дмухав вітерець,
Невпевнений в собі,
І Місяць, мов далекий жрець,
Молився у журбі.

Тут, в колиханні диких трав,
Землею щось повзло,
Цвіркун пісень тут не співав,
Скрізь панувало зло.

В це місце вдерся інший світ,
Що смерть несе для нас,
Тут вже не першу сотню літ –
До бою трубний глас.

"Криваві землі" – хтось назвав,
Та так воно і є,
Не встигне відрости трава –
Хтось знову кров проллє.

Світ проростає той сюди,
У голови й серця,
І знову йдуть бійців ряди,
Кров юшить без кінця.

Ніщо не спинить силу ту,
Що п'є наші життя –
У вирву затягне круту
Й не буде вороття.

Спокута давнього чогось,
Чи випадок сліпий,

Але віками повелось
Таке в юдолі цій.

Немає сил чи мудреців,
Хто зупинив би це,
Кривавий дух, що залетів
Сміється всім в лице.

І він ходив, де вітерець –
В тривозі тер чоло,
І повз мороз під комірець,
То заповзало зло.

Він бачив поряд сто світів,
Чув стогін тисяч душ,
"Розлом" ось той (знов мало слів)
Він закричав чимдуж...

Прокинувся. Сирени звук.
О п'ятій, ранок вже.
Наснилося? Мороз не щез –
До серця він повзе.